

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marty Štolbové a soudců Mgr. Šárky Hájkové a JUDr. Zdenky Krupové ve věci žalobců a) J B , narozené , r.č. , bytem , b) P I , narozené , r.č. , bytem , obou zastoupených Mgr. Michaelou Kopeckou, advokátkou se sídlem Praha 2, Krkonošská 1471/17, a účastníků 1. Povodí Vltavy, státní podnik, se sídlem Praha 5, Holečkova 8, IČO 708 89 953, zastoupeného JUDr. Vladanou Tikalovou, advokátkou se sídlem Praha 4, Jeremenkova 88, 2. Lesy České republiky, státní podnik, se sídlem Hradec Králové, Přemyslova 1106/19, IČO 421 96 451, za účasti vedlejšího účastníka na straně účastníků S.K.Y., a.s., se sídlem Brno, Příkop 834/8, IČO 607 52 475, zastoupeného JUDr. Václavem Vlkem, advokátem se sídlem Praha 8, Sokolovská 22, o nahrazení správního rozhodnutí, o odvolání účastníků a vedlejšího účastníka proti rozsudku Okresního soudu Praha - západ ze dne 2.6.2015, č.j. 18 C 190/2014-190,

t a k t o :

I. Rozsudek soudu prvního stupně se **mění** tak, že

a) žalobci a) a b), každý v rozsahu ideální $\frac{1}{2}$, jsou spoluvlastníky pozemků p.č. a p.č. v k.ú. Přestavky u Slap, obec Slapy, zapsaných na LV u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Praha - západ, a v tomto rozsahu se nahrazuje rozhodnutí Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Středočeský kraj, ze dne 18.4.2014, č.j. SPU 173538/2014.

b) žalobci a) a b), každý v rozsahu ideální $\frac{1}{2}$, nejsou spoluvlastníky části pozemků č. podle PK, tj. podle katastru nemovitostí část p.č. o výměře 49 m², č. podle PK,

tj. podle katastru nemovitostí část p.č. ■■■ o výměře 54.465 m², č. 283/1 podle PK, tj. podle katastru nemovitostí část p.č. ■■■ o výměře 18.538 m², č. ■■■ podle PK, tj. podle katastru nemovitostí část p.č. ■■■ a ■■■ o výměře 131.759 m², v k.ú. Přestavlky u Slap a za nevydané pozemky jim přísluší náhrada podle § 11 odst. 2, § 11a, případně § 16 odst. 1 zákona č. 229/1991 Sb., a v tomto rozsahu se nahrazuje rozhodnutí Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Středočeský kraj, ze dne 18.4.2014, č.j. SPU 173538/2014.

II. Účastníci a vedlejší účastník jsou **povinni** nahradit žalobcům na nákladech řízení před soudem prvního stupně 89.160,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejich zástupce.

III. Účastníci a vedlejší účastník jsou **povinni** nahradit žalobcům na nákladech odvolacího řízení 21.040,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejich zástupce.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem ze dne 2.6.2015, č.j. 18 C 190/2014-190, Okresní soud Praha - západ (dále jen „soud prvního stupně“) nahradil rozhodnutí Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Středočeský kraj, ze dne 18.4.2014, č.j. SPU 173538/2014, tak, že žalobci P■■■ M■■ v rozsahu ½, J■■■ B■■■ a P■■■ I■■■, každá v rozsahu ¼, jsou vlastníky pozemků p.č. ■■■ a ■■■ v k.ú. Přestavlky u Slap (výrok I.), nejsou vlastníky části pozemků č. ■■■ podle PK, tj. podle KN p.č. ■■■ o výměře 49 m², č. ■■■ podle PK, tj. podle KN p.č. ■■■ o výměře 54.465 m², č. ■■■ podle PK, tj. podle KN p.č. ■■■ o výměře 18.538 m², č. ■■■ podle PK, tj. podle KN p.č. ■■■ a ■■■ o výměře 131.759 m², v k.ú. Přestavlky u Slap a za nevydané pozemky jim přísluší náhrada podle § 11 odst. 2, § 17, případně § 16 zákona č. 229/1991 Sb. (výrok II.), a účastníkům a vedlejšímu účastníkovi uložil povinnost nahradit žalobcům společně a nerozdílně do tří dnů od právní moci rozsudku na nákladech řízení 45.000,- Kč k rukám jejich zástupce (výrok III.).

Soud prvního stupně vyšel ze zjištění, že Státní pozemkový úřad, Krajský pozemkový úřad pro Středočeský kraj, rozhodl 18.4.2014 pod č.j. SPU 173538/2014, že P■■■ M■■ a žalobci a) a b) nejsou vlastníky pozemků p.č. ■■■ a ■■■ v k.ú. Přestavlky u Slap, které vznikly z pozemku č. ■■■ podle PK, neboť nemají restituční titul, a části pozemků č. ■■■, ■■■ podle PK v k.ú. Přestavlky, neboť jsou zatopené a pod vodní hladinou, a nepřísluší za ně náhrada, neboť žalobci nemají restituční titul. Smlouvou o náhradě z příčiny vyvlastnění z 24.3.1947 postoupili manželé M■■■ a V■■■ A■■■ československému státu nemovitosti zapsané ve vložkách ■■■ a ■■■ pozemkové knihy pro k.ú. Přestavlky, mimo jiné i díly uvedené v článku III. smlouvy, včetně pozemků č. ■■■ a ■■■ podle PK o celkové výměře asi 27 ha 58 a 68 m² za odškodné +/-276.641,50 Kčs s tím, že knihovní odstoupení bude předmětem zvláštní smlouvy. Manželé A■■■ se v protokolu ze dne 23.1.1947 zavázali za sebe i za své právní nástupce, že umožní československému státu vymoci knihovní vklad práva vlastnického ohledně části pozemků podle PK č. ■■■ o výměře 9.041 m² za cenu 1,- Kčs za 1 m², č. ■■■ o výměře 48.975 m², č. ■■■ o výměře 20.285 m², č. ■■■ o výměře 44.396 m² a č. ■■■ o výměře 17.266 m² za cenu 1,50 Kčs za 1 m², přičemž pozemky se postupují podle výkupního plánu a sestavení parcel zhotovených Ing. B■■■. Podle vyhlášky Nejvyššího úřadu cenového k 1.1.1949 byla minimální cena za pozemky při určování náhrady za vyvlastnění nejméně 2,- Kčs za 1 m². Projekt na zřízení

zdymadla na Vltavě u Slap byl zahájen v roce 1930 a počítáno bylo i s vyvlastněním pozemků podle PK č. [redacted] a [redacted] ve vlastnictví manželů A [redacted]. Okresní soud v Dobříšši povolil ve vložce [redacted] pro k.ú. Přestavlky zápis pozemků podle smlouvy z 23.2.1949, a to pozemků podle PK č. [redacted] a [redacted]. S ohledem na změnu projektu došlo ke změně výkupního plánu, která se týkala i pozemků podle PK č. [redacted] a [redacted]. Pozemek podle PK č. [redacted] byl lesem. Smlouvou ze dne 23.2.1949 postoupili manželé M [redacted] a V [redacted] A [redacted] československému státu v k.ú. Přestavlky pozemky č. 3 [redacted] a [redacted] podle PK za cenu 138.959,- Kč, z níž bylo v prosinci 1946 zapláceno 135.279,- Kč, když cena byla 1,- Kčs/m² u kultury les, 0,50 Kčs/m² u kultury pastva, pole a cesta a 2,- Kčs/m² u stavebních ploch. Částka 3.608,- Kčs byla doplácena 7.4.1949 namísto 3.680,- Kč, neboť pozemek č. [redacted] o výměře 36 m² byl prodán MUDr. N [redacted] za 2,- Kčs/m². Smlouvou z 19.12.1949 postoupili manželé M [redacted] a V [redacted] A [redacted] československému státu pozemky v k.ú. Přestavlky č. [redacted] za cenu 520.691,50 Kč, z níž bylo zapláceno 31.12.1946 111.259,- Kč a 14.3.1949 200.000,- Kč. Částka 209.432,50 Kčs byla doplácena 18.12.1949. Předmětné pozemky byly odepsány 27.3.1947, 25.2.1949 a 22.12.1949 z knihovní vložky [redacted] a zapsány do knihovní vložky [redacted]. Žádostí z 15.1.1993 byl uplatněn restituční nárok žalobců. Pozemek podle PK č. [redacted] - role, les, je dnes zapsán jako pozemky p.č. [redacted] - ostatní plocha o výměře 398 m² a p.č. [redacted] - zahrada o výměře 208 m² v k.ú. Přestavlky u Slap. Pozemek podle PK č. [redacted] - skála je dnes zapsán jako pozemky p.č. [redacted] - vodní plocha, p.č. [redacted], [redacted], [redacted] a [redacted] - ostatní plocha, p.č. [redacted] - zahrada, p.č. [redacted] - stavební parcela, p.č. [redacted] - ostatní plocha v k.ú. Přestavlky u Slap. Pozemek podle PK č. [redacted] - pastva je dnes zapsán jako pozemky p.č. [redacted] a p.č.st. [redacted]. Pozemek podle PK č. [redacted] je dnes zapsán jako pozemky p.č. [redacted] a [redacted]. Pozemek podle PK č. [redacted] je dnes zapsán jako pozemky p.č. [redacted] a p.č.st. [redacted]. Pozemky podle PK č. [redacted] jsou dnes vodní plochou, pozemky p.č. [redacted] jsou nezatopené. K žádosti pana A [redacted] ze 3.7.1972 pro MNV o proplacení mrtvého a živého inventáře, který odevzdal do státního statku Zbraslav v roce 1950, bylo sděleno, že se přihlíží pouze k sociálním poměrům žadatele. Manželé A [redacted] žádali, aby jim za zabrané nemovitosti byla dána náhrada v pozemcích, konkrétně velkostatek ve Slapech nebo statek Záhoří. Jejich žádosti nebylo vyhověno s odůvodněním, že v obci Přestavlky se nenachází JZD. Nemovitosti potřebné pro výstavbu vodního díla u Slap měly být vykoupěny a nedošlo-li k dohodě, tak vyvlastněny podle § 20 zákona č. 280/1949 Sb. a § 18 až 20 vyhlášky Ministerstva techniky č. 572/1950 Ú.l., v obou případech za náhradu podle vyhlášky Státního úřadu plánovacího č. 228/1951 Ú.l..

Na základě takto zjištěného skutkového stavu soud prvního stupně věc posoudil podle § 424, § 431, § 861, § 869, § 1053, § 1054 o.z.o. a podle § 6 odst. 1 písm. k) zákona o půdě a žalobě vyhověl. Uzavřel, že žaloba podaná 2.6.2014 byla podána včas a má náležitosti požadované § 246 odst. 2 o.s.ř.. Převod pozemku posuzoval soud prvního stupně podle zákona č. 946/1811 ř.z., obecný zákoník občanský (v textu jen „o.z.o.“), podle něhož muselo být nabývací jednání zapsáno do veřejných knih k tomu určených (§ 431). Byl možný i knihovní převod bez platného titulu, ale nabídka k uzavření smlouvy musela být projevena svobodně, vážně, určitě a srozumitelně (§ 431, § 861 a § 869 o.z.o.). U smlouvy tržové nabytí vlastnického práva nastává až odevzdáním koupeného předmětu a kupní cena musí být v hotových penězích a nesmí být ani neurčitá, ani proti zákonu (§ 1054 a § 1055 o.z.o.). Smlouva o náhradě z příčiny vyvlastnění ze dne 24.3.1947 je smlouvou tržovou. Její článek III. neobsahuje vymezení předmětu smlouvy a ceny určitě a srozumitelně, jak předpokládá § 869 o.z.o., neboť jednoznačně nevymezuje, jaké konkrétní části pozemků se týká, a cenu

stanovuje „plus mínus“, nikoli nade vší pochybnost přesnou konkrétní částkou. Na jeho základě nemohlo dojít k tzv. pravému přivolení ke smlouvě, respektive k platnému uzavření tržové smlouvy. To navíc vyplývá i z ujednání, že knihovní odstoupení v článku III. uvedených částí pozemků bude předmětem zvláštní smlouvy. Postup podle § 431 o.z.o. byl respektován knihovním odstoupením ve smlouvách z února a prosince 1949. Tomu svědčí i usnesení Okresního soudu v Dobříši, na jehož základě došlo ke knihovnímu odstoupení pouze pozemků uvedených v článku II. smlouvy ze dne 24.3.1947, nikoli pozemků uvedených v článku III. smlouvy. Nabývacím právním jednáním pro stát jsou smlouvy z února a prosince 1949. Vycházejí i z toho, co zjistil z úřední činnosti ze spisu sp.zn. 9 C 14/2009, uzavřel soud prvního stupně, že od února 1948 byl na manžele A. [redacted] jako velkostatkáře vyvíjen tlak státních orgánů s cílem zamezit jim pokračovat v soukromém hospodaření a přinutit je ke vstupu do státního statku a k odevzdání nemovitostí státu, byli prohlášeni za tzv. kulaky, což dokládá i dokument politbyra ÚV KSČ z 19.5.1958, který se vyjadřoval i k minulosti. Samo třídní zařazení manželů A. [redacted] představovalo nerovnost účastníků daného právního jednání a je nutno je považovat za tíseň. Postupní smlouvy byly pro manžele A. [redacted] i značně nevýhodné, neboť kupní cena u mnoha pozemků neodpovídala ceně úřední podle vyhlášky Nejvyššího úřadu cenového, která stanovila minimální výkupovou cenu 2,- Kčs za 1 m²; část kupní ceny jim nebyla vyplacena; nebyla jim poskytnuta náhrada za lesní porosty a zemědělské kultury a náhrada za pachtovné z víkendových chat byla zohledněna jen částečně. Již v roce 1947 si byl stát vědom toho, že původní vlastníci budou při odstupování pozemků v souvislosti s výstavbou vodního díla Slapy těžce poškozeni sjednanými cenami a že tyto ztráty je nutné vykompenzovat subvencí, která jim nebyla nikdy vyplacena. Restituční nárok byl řádně a včas uplatněn, jak vyplývá z rozsudků Krajského soudu v Praze č.j. 48 A 23/2014-40 a č.j. 45 A 10/2014-51. Soud prvního stupně rozhodl o vydání pozemků p.č. [redacted] a [redacted] v k.ú. Přestavky u Slap a v případě části pozemků podle PK č. [redacted] a [redacted] v k.ú. Přestavky z důvodu zatopení přiznal žalobcům náhradu podle § 16 zákona o půdě.

Proti tomuto rozsudku podali včas odvolání oba účastníci i vedlejší účastník, kteří se domáhají jeho změny a zamítnutí žaloby.

1. účastník napadá rozsudek soudu ve výroku I., v části výroku II., v níž je žalobcům přiznána náhrada za nevydané pozemky, a ve výroku III., a to pro neexistenci restitučního titulu. 1. účastník má právo hospodaření s pozemky p.č. [redacted] a [redacted], do nichž byly sloučeny pozemky PK č. [redacted], a soud prvního stupně nerozhodl o pozemku PK č. [redacted], ač byl ve správním rozhodnutí uveden. Předmětné pozemky byly vykoupeny za účelem stavby Slapské přehrady a ve vztahu k právním předchůdcům žalobců bylo postupováno jako s ostatními vlastníky potřebných pozemků. Koupě nebyla motivována likvidací kulactva. O stavbě Slapské přehrady manželé A. [redacted] věděli od roku 1930. V roce 1946 probíhal odhad jejich potřebných pozemků a 23.1.1947 podepsali protokol o výkupu pozemků ke stavbě, v němž uvedená kupní cena odpovídá odhadu Ing. Č. [redacted] z roku 1946. Postoupené pozemky byly o výměře 27 ha 58 a 68 m², pozemky p.č. [redacted] o výměře 9.041 m², č. [redacted] o výměře 134.385 m² byly prodány za 1,- Kčs/m², pozemek č. [redacted] o výměře 48.975 m² za 0,20 Kčs/m² a pozemek č. [redacted] o výměře 17.266 m² za 1,50 Kčs/m². Dne 24.3.1947 smlouvou o náhradě z příčiny vyvlastnění manželé A. [redacted] státu odstoupili 58.723 m² celých parcel a díly parcel o výměře 27 ha 58 a 68 m² s tím, že knihovní odstoupení bude předmětem zvláštní smlouvy. Zde byly uvedeny i díly, a to včetně dílů parcel č. [redacted]. Konečné ohraničení a vyměření pozemků mělo být provedeno do konce roku 1947 a podle toho měl být vypočten konečný doplatek a vyhotovena konečná smlouva. Na stát přešlo vlastnické právo dnem podpisu smlouvy. Soud prvního stupně však

uzavřel, že pozemky uvedené v článku III. smlouvy z 24.3.1947 byly postoupeny až smlouvami z 19.12.1949 a 18.2.1949. Pro posouzení tísne není rozhodující zaknihování pozemků, ale to, kdy byly dohodnuty podmínky převodu, neboť smlouva je uzavřena ve chvíli, kdy se účastníci dohodnou na podstatných náležitostech a projeví vůli uzavřít ji, k čemuž došlo v roce 1947. Projev vůle ohledně postoupení pozemků byl projevem v 1947, tedy mimo rozhodné období uvedené v zákoně o půdě. Za pozemky dostali manželé A. [redacted] ještě v roce 1947 zapláceno. Části pozemků uvedené v článku III. smlouvy o náhradě z příčiny vyvlastnění byly v roce 1946 ohodnoceny podle tehdy platných předpisů. V další části byly pozemky odhadnuty 21.1.1949 a ohodnoceny částkou 2,50 Kčs/m², vyjma pozemku č. [redacted], který byl oceněn částkou 1,- Kčs/m². To proto, že byl skalnatý. Toto ohodnocení se promítlo do smlouvy z 19.12.1949. Soud prvního stupně nespécifikoval vyhlášku Nejvyššího úřadu cenového, již kupní cena neodpovídala, vycházel jen z návrhu, který dostal zákonnou formu až 17.1.1950. Kupní cena ve výši 209.432,50 Kč byla zaplácena 18.12.1949, stejně tak byla zaplácena i částka 3.608,- Kčs. Soud prvního stupně vycházel i z důkazů provedených v řízení sp. zn. 9 C 14/2009 v odůvodnění svého rozsudku, aniž byly provedeny. Odškodnění ± 276.641,50 Kč uvedené v čl. 3 smlouvy o náhradě z příčiny vyvlastnění není neurčité, neboť z protokolu z 23.1.1947 je zřejmé, jakých částí pozemků se odstoupení týká, a ty korespondují s částmi uvedenými ve smlouvě z 19.12.1949. Soud prvního stupně se jednostranně zabýval politickou situací v padesátých letech a hodnotil ji obecně, naproti tomu neposuzoval postup státu při výkupech pozemků za účelem stavby vodního díla Slapy komplexně. Je třeba rozlišovat, zda předmětné pozemky byly vykoupěny ve veřejném zájmu, který lze hodnotit i současnými kritérii, či byly zabaveny z důvodu politické perzekuce. Potřeba pozemků pro stavbu vodního díla je nepochybná, šlo o veřejný zájem, a tak by byl hodnocen i v současném demokratickém režimu. Předmětnou smlouvu nelze dávat do souvislosti s později uzavřenými smlouvami manželů A. [redacted], při nichž mohli být vystaveni tlaku. Soud prvního stupně nezohlednil, že manželé A. [redacted] za odstoupené pozemky odškodnění již dostali. Poukazuje na nález Ústavního soudu sp.zn. IV. ÚS 85/95, podle něhož o stav tísne nejde jen v případě, kdy projev původního vlastníka při převodu zemědělských pozemků v žádném směru a mimo jakoukoliv pochybnost nesouvisí s politickým tlakem.

2. účastník napadá rozsudek v plném rozsahu. V řízení nebylo prokázáno čestnými prohlášeními a svědeckými výpověďmi, že od února 1948 byl na manžele A. [redacted] jako velkostatkáře vyvíjen tlak státních orgánů s cílem zamezit jim v pokračování v soukromém hospodaření a že byli prohlášeni za takzvané kulaky. Žádní svědci nebyli v řízení slyšeni a žádný důkaz neprokazuje, že by manželé A. [redacted] byli prohlášeni za kulaky. Dobový dokument politbyra ÚV KSČ z 19.5.1958 se jich netýká. Soud prvního stupně nesprávně vycházel z listinných důkazů z roku 1950, které se vztahovaly na dobu po uzavření převodních smluv ohledně předmětného majetku a nemohly mít vliv na projev vůle manželů A. [redacted]. Manžele A. [redacted] převedli majetek v souvislosti s výstavbou vodního díla Slapy již v roce 1947 a smlouva z roku 1949 byla uzavřena jen z důvodu knihovního završení právního jednání z roku 1947. Manželé A. [redacted] již v roce 1947 věděli, jaké pozemky jsou či budou předmětem převodu, za jakou cenu a že jsou převáděny za účelem stavby vodního díla připravovaného od 30. let 20. století. Nejednali tedy pod pohnutkou politického nátlaku. Již od 30. let 20. století věděli, že jsou vlastníky, kteří budou dotčeni vodním dílem Slapy. O stav tísne nejde v případě, kdy projev vůle původního vlastníka při převodu zemědělských nemovitostí nesouvisí s politickým nátlakem, jak vyplývá z rozsudku Vrchního soudu v Praze sp.zn. 3 Cdo 47/92, což v případě jednání manželů A. [redacted] není naplněno. Žalobci neprokázali ani stav tísne ani nápadně nevýhodné podmínky. Předmětné pozemky byly řádně oceněny, kupní cena smluvně sjednána a vyplácena. Bylo na ni zapláceno 111.259,- Kčs

31.12.1946, 200.000,- Kčs 14.3.1949. Kupní cena vycházela z ocenění z roku 1946 a z 21.1.1949. Zbytek kupní ceny ve výši 209.432,50 Kčs byl zaplacen. Nebyla tedy kupní cena v rozporu s dobovými cenovými předpisy. Není správný závěr soudu prvního stupně, že manželům A. [redacted] nebyly poskytnuty náhrady za porosty, neboť ze smluv z let 1947 a 1949 vyplývá, že v ujednané ceně jsou zahrnuta všechna odškodnění. Tyto náhrady v celkové výši 1,018.000,- Kčs byly zaplacený před podpisem smlouvy z 24.3.1947. Žalobci tedy neprokázali restituční titul. Podle judikatury je třeba stav tísně posuzovat podle konkrétních podmínek existujících při právním jednání a k právnímu jednání manželů A. [redacted] došlo v roce 1947. V roce 1949 došlo již jen k jeho završení zaknihováním. Přislíbená subvence nebyla vyjádřena nárokovým způsobem, šlo o slib ve vztahu k usedlosti, nikoliv k pozemkům.

Vedlejší účastník napadá výrok I., výrok II. v části, kterým byla za nevydané pozemky žalobcům přiznána náhrada, a výrok III. rozsudku soudu prvního stupně. V řízení bylo vyvráceno, že nemovitosti manželů A. [redacted] byly převedeny na stát v tísní za nápadně nevýhodných podmínek. Naopak byly vykoupeny za účelem stavby Slapské přehradě a výkup byl prováděn za obdobných podmínek jako u ostatních vlastníků potřebných pozemků, nikoliv z politických důvodů. O potřebě pozemků pro stavbu vodního díla byli vlastníci informováni již od roku 1930. Podle smlouvy o náhradě z příčiny vyvlastnění ze dne 24.3.1947 přešlo vlastnické právo na stát dnem podpisu této smlouvy, nikoliv podle smluv z 19.12.1949 a 18.2.1949.

Odvoláním 1. účastníka a vedlejšího účastníka je podle § 206 odst. 2, věta druhá, o.s.ř. napaden i výrok II. v části, v níž bylo určeno, že žalobci nejsou spoluvlastníky zde uvedených pozemků. Jednotlivé části výroku II. od sebe nelze s ohledem na předmět žaloby oddělovat

Žalobci ve vyjádření k odvolání navrhli potvrzení rozsudku soudu prvního stupně. Závěr soudu, že od února 1948 byl na manžele A. [redacted] vyvíjen tlak státních orgánů s cílem zamezit jim v pokračování v soukromém hospodaření, vyplývá ze správního spisu. Kulakem se nikdo nestával nějakou vyhláškou či úředním rozhodnutím, ale toto označení zahrnovalo přesně specifikovanou skupinu takzvaných velkostatkářů, kam spadal každý vlastník půdy o výměře větší než 50 ha, tato výměra se následně účelově snižovala. Odkazuje na „projekt vodního díla u Slap - stavební povolení z 30.9.1952, zachycující období rozhodujícího výkupu pozemkového majetku manželů A. [redacted], který ukazuje, jak s nimi stát jednal, protože byli kulaci. Důkazy z roku 1950 o odebrání zemědělských strojů manželům A. [redacted] dokládají represivní politické tendence provázející jejich život od února 1948. K odebrání zemědělských strojů docházelo podle zákona č. 27/1949 Sb., který byl přijat ve stejném roce, v jakém byly uzavřeny rozhodující kupní smlouvy. Z časového sledu je zřejmé, že šetření k výkupu probíhala již v roce 1949. Smlouvy z roku 1949 byly uzavřeny z důvodu stavby Slapské přehradě, ale za stavu tísně a nápadně nevýhodných podmínek. Pozemky nebylo podle tehdy platných zákonů možno převést na stát protokolem ani smlouvou o náhradě z příčiny vyvlastnění z roku 1947. Manželé A. [redacted] pozemky převedli na stát pod hrozbou vyvlastnění, byť z důvodu veřejného zájmu výstavby Slapské přehradě. Smlouvy podepsali po dlouhodobém politickém nátlaku. Podepsali tak smlouvy, které by v té podobě nikdy za stavu svobodné vůle nepodepsali. Nápadně nevýhodné podmínky spočívají nejen v nezaplacení kupní cenu, ale i v tom, že nebyla poskytnuta náhrada za porosty, zejména na pozemcích č. [redacted] a č. [redacted], na kterých byl v době převzetí státem les. Navíc výkup nebyl pro manželé A. [redacted] jako profesní zemědělce adekvátní protihodnotou. Tou by byly náhradní pozemky, které požadovali a nedostali z politických důvodů. Z výplatního příkazu nelze dovodit závěr, že manželé A. [redacted] peníze obdrželi. Neplatí, že vůle manželů A. [redacted] projevená v roce 1947 platila pro vždy, bez ohledu na změnu poměrů po únoru

1948. Zde poukazují na to, že sám stát v roce 1947 uvedl, že ceny uvedené v protokolu jsou nedostatečné a manželé A■■■■■■ poškozující a přislíbil jim finanční kompenzaci, kterou nedostali. V 40. letech 20. století platila pro oceňování pozemků tzv. výnosová metoda, která byla komplikovaná, a tak od roku 1946 stát pracoval na jiné metodě, metodě jednotkové a ta tehdy již doporučovala cenu 2,- Kčs/1 m². Po roce 1949 se to promítlo do návrhu vyhlášky Nejvyššího cenového úřadu. Termín ± ve smlouvě o náhradě z příčiny vyvlastnění je neurčitý. K převodu pozemků došlo až v roce 1949, neboť jejich označení v článku III. smlouvy z 24.3.1947 bylo neurčité, pokud jde o cenu a výměru, a také s ohledem na vkladové řízení a princip intabulace. Byly prokázány i podmínky § 6 odst. 1 písm. k) zákona o půdě, tedy tíseň a nápadně nevýhodné podmínky. Tíseň je třeba posuzovat k uzavření kupní smlouvy, to je k roku 1949, kdy byl konkrétní úkon proveden. Protože subvenci, která byla manželům A■■■■■■ přiznána, nedostali, dostali se do nepříznivé ekonomické situace a byli nuceni pozemky prodat. V roce 1949 měly pozemky jinou hodnotu, než v roce 1947, což nebylo zohledněno ve smlouvách.

Krajský soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, jež mu předcházelo, podle § 212 ve spojení s § 212a odst. 1, odst. 5 občanského soudního řádu (dále jen „o.s.ř.“) a odvolání shledal důvodným, i když z jiných než namítaných důvodů.

V průběhu odvolacího řízení zemřel žalobce P■■■■■■ M■■ a pravomocným usnesením soudu prvního stupně ze dne 16.5.2016, č.j. 18 C 190/2014-248, bylo podle § 107 odst. 2 o.s.ř. rozhodnuto, že na jeho místě bude v řízení pokračováno s jeho dědici - žalobci a) a b).

Odvolací soud předně uvádí, že vycházel-li soud prvního stupně z toho, co zjistil ze spisu sp.zn. 9 C 14/2009, postupoval v rozporu s § 121 o.s.ř., neboť použité důkazy nelze považovat za „skutečnosti známé soudu z jeho činnosti“. Aby soud mohl vycházet z čestných prohlášení a výpovědí svědků, musel by tyto důkazy v tomto řízení provést.

V ostatním odvolací soud vyšel ze skutkových zjištění soudu prvního stupně, která považuje za správná a na která pro stručnost odkazuje. Podle § 213 odst. 2 o.s.ř. zopakoval dokazování některými důkazy, které provedl soud prvního stupně, ale neučinil z nich všechna potřebná skutková zjištění. Odvolací soud z nich oproti soudu prvního stupně navíc zjistil:

Z protokolu sepsaného v Praze 23.1.1947 ohledně výkupu pozemků ke stavbě úpravy splavnění řeky Vltavy sepsaného výkupovým komisařem s V■■■■■■ a M■■■■■■ A■■■■■■, že manželé A■■■■■■ postupují státu - část pozemku č. ■■■■■■ - role o výměře 20.285 m² z výměry 142.571 m² za cenu 1,50 Kč/m², část pozemku ■■■■■■ - role, les o výměře 9.041 m² za 1,- Kčs/m² z výměry 96.336 m², část pozemku č. ■■■■■■ - neplodná o výměře 48.975 m² za 0,20 Kčs/m² z výměry 82.183 m², část pozemku č. ■■■■■■ - role o výměře 17.266 m² za 1,50 Kčs/m² z výměry 70.401 m², část pozemku č. ■■■■■■ - les o výměře 134.385 m² za 1,- Kčs/m² z výměry 137.010 m² a části pozemků č. ■■■■■■ a ■■■■■■, vše o celkové výměře 27 ha 58 a 68 m² s tím, že konečné ohraničení a vyměření bude provedeno měřickými orgány po skončení stavby a podle skutečně zjištěné zabrané plochy bude celkový obnos odškodného vypočten a na tomto základě sepsána konečná úmluva. Manželé A■■■■■■ podpisem stvrdili možnost pro Ředitelství pro stavbu vodních cest v Praze vymoci knihovní vklad vlastnického práva ohledně nabytých ploch.

Ze smlouvy o náhradě z příčiny vyvlastnění z 24.3.1947 uzavřené československým státem s V■■■■■■ a M■■■■■■ A■■■■■■, že jí postoupili státu obytné a hospodářské budovy č.p. ■■■ a ■■■ v Přestavlkách se zde uvedenými pozemky (v článku II.) o celkové výměře 5,80

ha. Účastníci si ujednali, že bude vyplaceno za ovocné stromy kolem hospodářských budov odškodné 10.240,- Kčs, za ztížení hospodaření 71.707,80 Kčs, za výlohy k opatření náhradních pozemků, aby usedlost měla stejnou velikost, 71.707,80 Kčs, částečná náhrada za ztrátu pachtovného z víkendových chat 157.500,- Kčs a od celkové náhrady po odpočtu 20.000,- Kčs za materiál, který získají manželé A [redacted] zbouráním jedné z postoupených stodol, jim bylo vyplaceno před podpisem smlouvy 998.000,- Kčs. V článku III. si ujednali, že zvláštní smlouvou knihovně postoupí díly pozemků č. [redacted] o celkové výměře asi 27 ha 58 a 68 m². Podle článku IX. přechází na stát vlastnické právo k odstoupeným nemovitostem dnem podpisu smlouvy, držení, užívání a nebezpečí dnem 1.10.1947. Podle článku XII. konečné ohraničení a vyměření pozemků uvedených v článku III. bude provedeno do konce roku 1947, nedojde-li k jiné dohodě, a podle takto skutečně zabrané plochy bude vypočten konečný doplatek a vyhotovena konečná smlouva. Podle článku XIII. strany svolily, aby podle smlouvy nemovitosti uvedené v článku II. byly odepsány a připsány do vložky [redacted] pozemkové knihy za současného vkladu práva vlastnického pro československý stát.

Ze smlouvy uzavřené V [redacted] a M [redacted] A [redacted] a československým státem 12.12. a 19.12.1949, že jejím předmětem byly pozemky č. [redacted] o výměře 17.266 m² za 1,50 Kčs/m² a o výměře 53.135 m² za 2,50 Kčs/m², č. [redacted] o výměře 44.396 m² za 1,50 Kčs/m² a o výměře 7.675 m² za 2,50 Kčs/m², č. [redacted] za 2,50 Kčs/m², č. [redacted] o výměře 48.975 m² za 0,20 Kčs/m² a o výměře 33.208 m² za 1,- Kčs/m², č. [redacted] za 2,50 Kčs/m², č. [redacted] za 2,50 Kčs/m² a č. [redacted] - les ve výměře 9.041 m² za 1,- Kčs/m² a ve výměře 37.014 m² za 2,50 Kčs/m²; vše o celkové výměře 30 ha 33 a 35 m². A to za kupní cenu 520.691,50 Kč, z níž bylo zaplacené 111.259,- Kčs 31.12.1946 a 200.000,- Kč 14.3.1949. Částka 209.432,50 Kčs měla být zaplacená po odepsání pozemků z knihovních vložek. V odškodnění jsou zahrnuta všechna odškodnění a postupujícím nevznikají vůči státu jiné nároky.

Z potvrzení Ředitelství pro stavbu vodních cest vydaného 13.4.1947, že manželé V [redacted] a M [redacted] A [redacted] z Přestavlk vlastní selskou usedlost o výměře 76 ha včetně lesa a postoupili státu veškeré budovy a pozemky o výměře 35 ha za cenu podle vyhlášky č. 175/1939 Sb., a protože obytné a hospodářské budovy budou zatopeny, zakoupili si náhradní usedlost č.p. [redacted] v Přestavlkách, kde jsou však stáje a obytná budova v takovém stavu, že je třeba je zbořit a znovu vystavět, zatímco budova č.p. [redacted] i stáje byly nové a v dobrém stavu. Znalec při odhadu počítal cenu podle nařízení vlády, ale tou se neuhradí dnešní stavební náklady, představuje zhruba jednu šestinu. Manželům A [redacted] bylo sděleno, že na cenový rozdíl u staveb jim bude poskytnuta subvence Ministerstva zemědělství na stavbu hospodářských budov a na obytné budovy záruka podle zákona o stavebním ruchu. Pokud by toto nebylo splněno, byli by manželé A [redacted] těžce poškozeni.

Z knihovní vložky [redacted] pozemkové knihy pro k.ú. Přestavlk, že 27.3.1947 byl pod položkou [redacted] zapsán zápis podle smlouvy tržové z 23.1.1947 a úředního vysvědčení ze 17.3.1947 a odepsány zde uvedené pozemky a stavení s tím, že budou zapsány do knihovní vložky [redacted]. Zápis se týkal domů č.p. [redacted] a č.p. [redacted] a pozemků č. [redacted]. Podle smlouvy z 18.2. a 23.2.1949 byly odepsány dne 25.2.1949 pozemky č. [redacted], podle smlouvy z 22.12. a 19.12.1949 byly odepsány dne 22.12.1949 pozemky č. [redacted].

Z knihovní vložky [redacted] pozemkové knihy pro k.ú. Přestavlk, že podle smlouvy z 18.2. a 23.2.1949 se odepisuje dne 25.2.1949 pozemek č. [redacted] - les a zapisuje se do vložky [redacted].

Z knihovní vložky [redacted] pozemkové knihy pro k.ú. Přestavlky, že 27.3.1947 byly zde zapsány domy č.p. [redacted] a [redacted] s pozemky č. [redacted]. Dne 25.2.1949 došla listina, podle níž se zapsaly pozemky č. [redacted] z vložky [redacted], a 22.12.1949 došla listina, podle níž byly zde zapsány z vložky [redacted] odepsané pozemky č. [redacted].

Z odhadu pozemků manželů A [redacted] potřebných pro přehradu ve Slapech Ing. J [redacted] Č [redacted] z roku 1949, že k výkupu zbývá z pozemků č. [redacted] - les, část role výměra 87.295 m² za 2,50 Kčs/m² (když v roce 1946 bylo vykoupeno 9.041 m²), z pozemku č. [redacted] výměra 33.208 m² za 1,- Kčs/m² (když v roce 1946 bylo vykoupeno 48.975 m²), pozemek č. [redacted] výměra 1.025 m² za 2,50 Kčs/m², z pozemku č. [redacted] výměra 7.675 m² za 2,50 Kčs/m² (když v roce 1946 bylo vykoupeno 44.396 m²), pozemek č. [redacted] výměra 2.140 m² za 2,50 Kčs/m² a z pozemku č. [redacted] výměra 53.135 m² za 2,50 Kčs/m² (když v roce 1946 bylo vykoupeno 17.266 m²), celkem pozemky v hodnotě 411.383,- Kčs.

Z dokladu Ředitelství pro stavbu vodních cest v Praze z 9.3.1948, že pan A [redacted] z Přestavlk upozornil na možnost získat náhradní půdu, když mu podle nového projektu budou zabírány další plochy o výměře asi 20 ha. Žádal, aby mu byla poskytnuta náhrada v pozemcích. Ze zprávy o výsledku z 10.3.1948 bylo zjištěno, že by bylo možno směnit půdu získanou ze statku Bondy za pozemky, které bude třeba od V [redacted] A [redacted] vykoupit. Ten s tím vyslovil souhlas.

Z žádosti V [redacted] A [redacted] z 19.2.1949 o zálohu 200.000,- Kčs na kupní cenu za postoupení pozemků podle protokolu ze 7.2.1949, že Ministerstvo financí pozastavilo návrh Ministerstva techniky na příplatek k ceně podle opatření předsedy vlády č. 175/1939 Sb. ve výši cca 700.000,- Kčs a bude o tom muset být vyvoláno usnesení vlády. Stavba náhradních budov se chýlí ke konci, pisatel se musel zadlužit, musí prodlužovat úvěry za použití směnečných závazků, když úvěr byl sjednán do konce roku 1948, neboť byl ujištěn, že mu příplatky budou do té doby proplaceny.

Z dokladu Krajského národního výboru v Praze, že 22.12.1949 byl vypraven zbytek kupní ceny 209.432,50 Kčs na základě přání manželů A [redacted] na šekové konto Spořitelny a záložny v Praze, když bylo současně sděleno Spořitelně a záložně v Praze, že jim uvedenou částku poukazují, aby ji připsali k dobru manželům A [redacted], a jim bylo sděleno, že se jim zasílá doplatek tržové ceny podle smlouvy z 12.12.1949.

Z listiny sepsané 1.3.1949 k vložce č.j. 422/17-II-49 pro účely projektu vodního díla Slapy, že pokud jde o pozemek č. [redacted] - les, role, byl o výměře 9 ha 63 a 36 m², v roce 1946 z něho bylo vykoupeno 90 a 41 m² a pro vodní stavbu bude potřeba ještě 97 a 59 m², avšak koupit je třeba celý zbytek o výměře 7 ha 53 a 36 m², aby byla získána náhradní plocha pro vikendisty, kteří kromě chaty vlastní i pozemek a budou se domáhat náhrady in natura. Zatopena bude téměř celá část, která je pokryta lesem. V operátu je výměra pozemku les 4 ha 60 a 55 m² a plocha, která byla polem, tvoří samostatnou parcelu č. [redacted], byť ještě není na výkupním plánu rozdělení vyznačeno. Pokud jde o pozemek č. [redacted] o výměře 7 ha 4 a 1 m², v roce 1946, z něho byl vykoupen 1 ha 72 a 66 m², pro vodní dílo je potřeba celý zbytek 5 ha 31 a 35 m². Pokud jde o pozemek č. [redacted] o výměře 8 ha 21 a 83 m², v roce 1946 byly vykoupeny 4 ha 89 a 75 m² a je třeba vykoupit 1 ha 39 a 25 m², ale kupuje se celý pozemek o výměře 1 ha 92 a 83 m², neboť zbývající plocha se použije ke směně za části jiných pozemků. Pokud jde o pozemek č. [redacted] o výměře 21 a 40 m², nebyl v roce 1946 dotčen pro vodní dílo a je

potřeba z něho 19 a 40 m², ale vykupuje se celá plocha z důvodů jako u pozemku č. ■■■■■. Manželé A■■■■■ požádali o splátku, neboť se stavbou náhradních budov zadlužili. Notou z 26.11.1948 bylo požádáno Ministerstvo financí o souhlas k proplacení příplatků ve výši 739.879,40 Kčs, avšak ministerstvo projevilo nesouhlas s proplacením s tím, že je třeba vyvolat usnesení vlády. Než to bude vyvoláno, uplyne nějaká doba, přičemž manželé A■■■■■ očekávali proplacení příplatku do konce roku 1948 a byl rezervován potřebný úvěr na jeho proplacení. Proto si sjednávali krátkodobé úvěry končící rokem 1948 a díky tomu jim vznikly velké obtíže.

Ze smlouvy uzavřené V■■■■■ a M■■■■■ Ad■■■■■ s československým státem 18.2.1949 a 23.2.1949, že za účelem výstavby regulace řeky Vltavy a zdymadla u Slap postupují státu pozemky č. ■■■■■ - les o výměře 134.029 m² za cenu 1,- Kčs/m², č. ■■■■■ - pastva, cesta o výměře 1.088 m² za cenu 0,50 Kčs/m² a o výměře 1.413 m² za 1,- Kčs/m², č. ■■■■■ - pole, cesta o výměře 358 m² za 0,50 Kčs/m² a o výměře 2.220 m² za 1,- Kčs/m², č. ■■■■■ - stavební plocha o výměře 36 m² za 2,- Kčs/m² a č. ■■■■■ - pastva o výměře 74 m² za 0,50 Kčs/m² a o výměře 465 m² za 1,- Kčs/m²; tedy pozemky o celkové výměře 13 ha 96 a 83 m² za cenu 138.959,- Kčs, z níž 135.279,- Kčs bylo zapláceno v prosinci 1946 a 3.680,- Kčs i s úroky ode dne okupace pozemků bude zapláceno po bezzávadovém odepsání postoupení. K okupaci pozemků dochází dnem 1.10.1947.

Podle § 213 odst. 4 o.s.ř. doplnil odvolací soud dokazování důkazy ze správního spisu o předcházejícím správním řízení před pozemkovým úřadem a dědickým usnesením o projednání dědictví po původním žalobci M■■■■■ M■■■■■, který zemřel po vyhlášení rozsudku soudu prvního stupně. Z nich zjistil:

Z usnesení Obvodního soudu pro Prahu 6 z 1.3.2016, č.j. 26 D 1069/2015-273, které nabylo právní moci 24.3.2016, že žalobce P■■■■■ M■■■■■ zemřel 14.7.2015 a jeho dědici jsou žalobci P■■■■■ I■■■■■ a J■■■■■ B■■■■■, jako závětní dědici dědí každý ½ veškerého majetku, a to i nároku uplatněného u Okresního soudu Praha - západ pod sp.zn. 18 C 190/2014.

Z výzvy M■■■■■ M■■■■■, J■■■■■ B■■■■■ a P■■■■■ I■■■■■, zastoupené advokátem JUDr. Romanem Premusem, že 23.12.1992 uplatnili u Pozemkového úřadu pro Prahu - západ restituční nárok po M■■■■■ a V■■■■■ A■■■■■ ohledně pozemků vyvlastněných 9.2.1959 a 11.11.1961 a prodaných kupní smlouvou z 27.2.1963.

Z dopisu z 12.2.1993 Okresního úřadu Praha - západ, Pozemkový úřad, adresovaného JUDr. Romanu Premusovi, že uplatněný restituční nárok z 23.12.1992 nebyl zaevidován do rejstříku restitucí, neboť je třeba doplnit uplatnění nároku dalšími doklady

Z dopisu pro Okresní úřad Praha - západ, Pozemkový úřad, z 15.1.1993 M■■■■■ M■■■■■, P■■■■■ I■■■■■ a J■■■■■ B■■■■■, že uplatňují restituční nárok vůči zemědělskému majetku M■■■■■ a V■■■■■ A■■■■■, kterým byl vyvlastněn a vykoupen po roce 1948. Doklad není opatřen žádným podacím razítkem.

Odvolací soud nedoplnil dokazování dalšími důkazy navrženým účastníky řízení pro nadbytečnost, neboť skutkový stav byl náležitě zjištěn.

V projednávané věci se žalobci žalobou podanou podle části páté o.s.ř. domáhali nahrazení rozhodnutí Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro

Středočeský kraj, ze dne 18.4.2014, č.j. SPU 173538/2014, rozhodnutím soudu o určení, že nejsou spoluvlastníky části pozemků p.č. [redacted] a [redacted] podle PK v k.ú. Přestavlky a že jim za ně náleží náhrada podle zákona o půdě a že jsou spoluvlastníky pozemků p.č. [redacted] a [redacted] podle katastru nemovitostí v k.ú. Přestavlky u Slap.

Soud prvního stupně dospěl ke správnému závěru, že žalobci jsou aktivně legitimováni k podání této žaloby, neboť byli shora citovaným rozhodnutím pozemkového úřadu dotčeni na svých právech. Mezi účastníky řízení není sporu o tom, že původními vlastníky předmětných pozemků v k.ú. Přestavlky byli manželé V [redacted] a M [redacted] A [redacted], kteří před účinností zákona o půdě zemřeli. Žalobci jsou vnuky původních vlastníků, tedy osoby uvedené v § 4 odst. 2 písm. c) zákona o půdě, a P [redacted] M [redacted] byl manžel (dědic) dcery původních vlastníků, která v průběhu správního řízení zemřela, tedy osobou uvedenou v § 4 odst. 4 zákona o půdě. A že účastníci jsou osobami povinnými, neboť ke dni účinnosti zákona o půdě měli právo hospodaření k předmětným pozemkům (1. účastník k pozemkům č. [redacted] podle PK, 2. účastník k pozemku č. [redacted] podle PK).

Předně je třeba uvést, že žalobci a P [redacted] M [redacted], respektive jejich právní předchůdci, uplatnili restituční nárok u tehdejšího Okresního úřadu Praha - západ, Pozemkový úřad, včas, ve lhůtě stanovené v § 13 odst. 1 zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (v textu jen „zákon o půdě“), tj. do 31.1.1993. První výzvu k vydání konkrétních pozemků, jejímž předmětem nebyly i předmětné pozemky podle PK v k.ú. Přestavlky, podali 23.12.1992 a další výzvou z 15.1.1993 již uplatnili nárok na veškerý majetek, který byl vykoupen či vyvlastněn manželům A [redacted] po roce 1948. Ve správním spise založená výzva z 15.1.1993 není opatřena žádným podacím razítkem. Nelze však přehlédnout, že správní spis nebyl řádně veden a číslován, aby z něho bylo patrné, od kdy která listina tvoří jeho součást. Výzva datovaná 15.1.1993 byla ve správním spise založena a správní orgán nikdy nároky uplatněné z důvodu opožděnosti uplatnění restitučního nároku nezamítl. Včasnost uplatnění restitučního nároku začal zpochybňovat správní orgán až před několika málo lety. Skutečnost, že výzva není opatřena podacím razítkem, neznamená, že nebyla podána včas, neboť i z dopisu pozemkového úřadu z 12.2.1993 adresovaného tehdejšímu zástupci oprávněných osob vyplývá, že výzvu, kterou evidentně předložily 23.12.1992, jen proto, že k ní nepřiložily potřebné doklady, nezaevidoval. Za této situace, kdy stát prostřednictvím příslušného správního orgánu nemá sám přehled o tom, kdy byla výzva k uplatnění restitučního nároku předložena, nelze tuto skutečnost klást k tíži žalobců. Pokud jde o obsah výzvy z 15.1.1993, nemá veškeré předepsané náležitosti a nebyly k ní zřejmě připojeny potřebné přílohy, zejména pak v ní není uvedeno, ohledně kterého konkrétního majetku se restituční nárok uplatňuje. To však opět nelze klást k tíži žalobcům, neboť povinností správního orgánu bylo podle § 19 odst. 3 tehdy platného zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, vyzvat oprávněné osoby k odstranění nedostatků a poučit je o případných důsledcích toho, neodstraní-li nedostatky svého podání. Takto správní orgán evidentně nepostupoval, neboť nic takového z obsahu správního spisu nevyplývá. Nelze tedy uzavřít jinak, než že oprávněné osoby v projednávané věci uplatnily restituční nárok v zákonné lhůtě.

Odvolací soud souhlasí se závěry soudu prvního stupně o tom, že se stát nestal vlastníkem předmětných částí pozemků č. [redacted] a [redacted] podle PK v k.ú. Přestavlky v roce 1947 a v tomto směru odkazuje na odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně. Jen pro úplnost dodává, že do 31.12.1950 platil intabulační princip, který byl opuštěn až od 1.1.1951, kdy nabyl účinnosti zákon č. 141/1950 Sb., občanský zákoník. Intabulační princip znamenal, že u nemovitostí zapsaných v pozemkových knihách se vlastnictví nabývalo až jejich zápisem do pozemkové knihy (§ 431 o.z.o.). Jak vyplývá z o.z.o.,

k převodu vlastnictví nestačí věcná smlouva o převodu vlastnictví, ale vyžaduje se ještě její realizace, kterou je u nemovitostí intabulace (knihovní zápis), jak vyplývá z § 425 a § 431 o.z.o.. Jinak řečeno, vlastnictví nemovitosti nelze převést bez knihovního vkladu (Komentář k Československému obecnému zákoníku občanskému a občanské právo platné na Slovensku a v Podkarpatské Rusi Dr. Františka Roučka a Dr. Jaromíra Sedláčka a kruhu spolupracovníků, Právnícké knihkupectví a nakladatelství V. Linhart v Praze, Praha 1935. Reprint původního vydání. Vydalo nakladatelství CODEX Bohemia, s.r.o. v Praze 1998, díl II., strana 476, 504, 505 - v textu i jen „Komentář“). Pokud jde o smlouvu o náhradě z příčiny vyvlastnění z 24.3.1947, podle ní došlo k nabytí vlastnického práva v roce 1947 k nemovitostem uvedeným v článku II. na základě intabulace zde uvedených nemovitostí. Pokud jde o nemovitosti uvedené v článku III. této smlouvy, pak na jejím základě k intabulaci zde uvedených částí pozemků nedošlo. Ostatně z obsahu článku III. vyplývá, že se počítalo do budoucna se samostatnou smlouvou, podle níž bude knihovní převod realizován.

Podle tehdy platné právní úpravy, kdy právním důvodem nabytí byla i smlouva, přičemž smlouva o převodu vlastnictví byla platná, setkaly-li se dva projevy vztahující se k převodu vlastnictví, které se ve všem shodovaly, ke vzniku smlouvy stačil pouhý souhlasný projev vůle obou smluvních stran o předmětu koupě a o ceně (§ 1054 o.z.o., rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. Rv I. 809/29) a ani tržová smlouva o věcech nemovitých nevyžadovala ke své platnosti zvláštní formu (Komentář, díl IV., strana 741, 742). Z důvodu knihovního zápisu se vyžadovala vkladu schopná listina. V případě, že by podle tehdejší právní úpravy byly protokol o výkupu z 23.1.1947 a smlouva o náhradě z příčiny vyvlastnění z 23.4.1947 považovány za nabídku a její přijetí a tím za uzavření smlouvy tržové, pak nedošlo-li by podle této smlouvy k zápisu vlastnického práva státu do 31.12.1950 do pozemkové knihy, nestal se stát k tomuto datu na jejich základě vlastníkem předmětné části pozemků. Místo toho postupnými smlouvami z února a z prosince 1949, podle nichž došlo v roce 1949 k intabulaci, byly manželé A. ██████████ státu předmětné pozemky převedeny.

Soud prvního stupně dospěl ke správnému závěru, že žalobci jsou aktivně legitimováni k podání této žaloby, neboť byli shora citovaným rozhodnutím pozemkového úřadu dotčeni na svých právech, neboť tímto rozhodnutím bylo rozhodnuto, že se nestávají vlastníky předmětných pozemků, když pozemkový úřad uzavřel, že pozemky přešly na stát před rozhodným obdobím a kupní smlouvy nebyly uzavřeny v tísní a za nápadně nevýhodných podmínek.

Odvolací soud po doplnění dokazování dospěl k závěru, že soud prvního stupně správně uzavřel, že posuzované postupní smlouvy z 12.12. a 19.12.1949, kterou manželé V. ██████████ a M. ██████████ A. ██████████ prodali československému státu mimo jiné i pozemky č. ██████████ podle PK v k.ú. Přestavlky, a z 18.2.1949 a 23.2.1949, kterou manželé V. ██████████ a M. ██████████ A. ██████████ prodali československému státu mimo jiné i pozemek č. ██████████ podle PK v k.ú. Přestavlky, byly uzavřeny v tísní a za nápadně nevýhodných podmínek, a že je tedy dán restituční důvod uvedený § 6 odst. 1 písm. k) zákona o půdě. Posouzení splnění těchto dvou kumulativních podmínek pro existenci restitučního důvodu shledal však zčásti v jiných skutečnostech než soud prvního stupně. Naplnění uvedeného restitučního důvodu není podle ustálené rozhodovací praxe vyloučeno ani v případě, že pozemky byly státem vykupovány za účelem stavby ve veřejném zájmu (například usnesení Nejvyššího soudu sp.zn. 28 Cdo 2573/2014 či sp.zn. 28 Cdo 1508/2013), nebyla-li při prodeji dodržena ekvivalentnost vzájemných plnění a svědčí-li současně další okolnosti o stavu tísně prodávajícího.

Pokud jde o splnění první podmínky pro naplnění restitučního důvodu uvedeného v § 6 odst. 1 písm. k) zákona o půdě, to je uzavření kupní smlouvy v tísni, souhlasí odvolací soud s účastníky, že právní předchůdci žalobců V. ■■■ a M. ■■■ A. ■■■ se rozhodli prodat státu za účelem výstavby vodního díla Slapy části pozemků v k.ú. Přestavlky podle PK č. ■■■ o výměře 9.041 m², č. ■■■ o výměře 48.975 m², č. ■■■ o výměře 17.266 m², č. ■■■ o výměře 134.385 m² již v roce 1947, což vyplývá z protokolu o výkupu z 23.1.1947, poznámky v knihovní vložce ■■■ pozemkové knihy i z článku III. smlouvy o náhradě z příčiny vyvlastnění ze dne 24.3.1947. Tedy úmysl prodat uvedené určité části svých pozemků měli již před rozhodným obdobím, tj. před 25.2.1948. Je také pravda, že se předběžně se státem dohodli na ceně 1,- Kčs/m² u části pozemků č. ■■■ a č. ■■■ 1,50 Kčs/m² u části pozemku č. ■■■ a 0,20 Kčs/m² u části pozemku č. ■■■ a že stát jim vyplatil za tyto části pozemků, které od nich chtěl odkoupit, stejně tak jako i za jiné pozemky, které od nich chtěl odkoupit a které byly následně státu postoupeny smlouvou z 12.12. a 19.12.1949, zálohu 111.259,- Kčs již 31.12.1946, a které byly postoupeny smlouvou z 18.2. a 23.2.1949, zálohu 135.279 Kčs v prosinci 1946. Nebýt nástupu komunistického režimu, pak by při normálním běhu věci manželé V. ■■■ a M. ■■■ A. ■■■ i státu uvedené části pozemků v k.ú. Přestavlky podle PK č. ■■■ o výměře 9.041 m² a č. ■■■ o výměře 134.385 m² za 1,- Kčs/m², č. ■■■ o výměře 17.266 m² za 1,50 Kčs/m² a č. ■■■ o výměře 48.975 m² za 0,20 Kč/m² prodali. Současně by jim ale stát, jak vyplývá z potvrzení Ředitelství pro správu vodních cest ze 13.4.1947, nejpozději do konce roku 1948 vyplatil subvenci cca 700.000,- Kčs za to, že i když jim vyplatil za obytné a hospodářské budovy cenu podle tehdy platného nařízení vlády č. 175/1939 Sb., byl si vědom toho, že tato kupní cena není spravedlivá, neboť nová zemědělská usedlost č.p. ■■■, kterou si za státu postoupenou zemědělskou usedlost č.p. ■■■ pořídili, byla v mnohem horším stavebně technickém stavu. Bylo třeba ji zbourat a znovu vystavět a k tomu náhrada za postoupenou usedlost nepostačovala, neboť odpovídala zhruba 1/6 hodnoty usedlosti. Manžele A. ■■■ tedy v roce 1947 v protokolu o výkupu pozemků i smlouvou o náhradě z příčiny vyvlastnění ze dne 24.3.1947 souhlasili s prodejem části pozemků č. ■■■, ■■■ podle PK v k.ú. Přestavlky státu za předpokladu, že jim bude poskytnuta subvence. Učinili tak v době, kdy nebyli nijak omezeni v tom, aby si pořídili za převážně zemědělské pozemky, které státu na výstavbu vodního díla Slapy postoupili či hodlali postoupit, novou zemědělskou půdu, na které by mohli jako zemědělci nadále hospodařit. Po komunistickém převratu 25.2.1948 se však poměry v Československu významně změnilly a postupní smlouvy z 12.12. a 19.12.1949 a z 18.2. a 23.2.1949 byly uzavřeny za zcela odlišné situace, než jaká byla začátkem roku 1947. S účinností od 14.4.1948 byl přijat zákon č. 46/1948 Sb., o nové pozemkové reformě, podle něhož v případě výkonného zemědělce, přesahovala-li výměra jeho půdy 50 ha, stát ji v tomto rozsahu vykoupil a v době výkupového řízení byl zemědělec omezen v převodu práva na jiné osoby, v možnosti reálného rozdělení spoluvlastnictví, propachtování či smluvním nebo exekučním zatížení půdy, neměl-li k tomu souhlas Ministerstva zemědělství (§ 1 odst. 2, § 13 odst. 1 zákona o nové pozemkové reformě). Takovými výkonnými zemědělci byli i manželé A. ■■■, neboť jak bylo prokázáno listinou Ředitelství pro stavbu vodních cest z 13.4.1947, dosahovala výměra jejich pozemků 76 ha. Odvolací soud má za to, že k výkupovému řízení v jejich případě nedošlo jen proto, že s nimi stát jednal o postoupení převážné části jejich zemědělského majetku za účelem výstavby vodního díla Slapy. Nicméně uvedená zákonná úprava jim bránila, aby si za postoupené zemědělské pozemky pořídili jiné, neboť nebylo možné pro výkonné zemědělce vlastnit více zemědělské půdy než 50 ha. Nebýt komunistického převratu, mohli si manželé A. ■■■ koupit zemědělskou půdu k zemědělskému hospodaření za pozemky postoupené státu za účelem výstavby vodního díla Slapy v neomezeném množství. Dále nelze přehlédnout, že v roce 1947, ať již v protokole o výkupu z 23.1.1947 či ve smlouvě o náhradě z příčiny vyvlastnění ze dne 24.3.1947, přislíbili manželé A. ■■■ prodat státu toliko části

pozemků v k.ú. Přestavlky podle PK č. [REDACTED] o výměře 9.041 m², č. [REDACTED] o výměře 134.385 m², č. [REDACTED] o výměře 17.266 m² a č. [REDACTED] o výměře 48.975 m². Předmětem postupní smlouvy z 12.12. a 19.12.1949 ale byla celá zbývající část pozemku č. [REDACTED] podle PK o výměře 46.055 m², tedy o výměře zhruba 5× větší, než bylo původně sjednáno. A to přesto, že stát, jak vyplývá z listiny z 1.3.1949, nepotřeboval celou tuto výměru pro stavbu vodního díla Slapy, postačovala mu jen menší část o výměře cca 9.759 m² a zbytek požadoval i pro účely poskytnutí náhrady vlastníkům rekreačních chat. Obdobná situace byla i u pozemků č. [REDACTED] a č. [REDACTED]. Pozemek č. [REDACTED] sice nebyl uveden v protokole o výkupu z 23.1.1947 či ve smlouvě o náhradě z příčiny vyvlastnění ze dne 24.3.1947, přesto i ten byl prodán ve větší výměře, než která byla potřeba pro vodní dílo, aby mohl být použit ke směně.

To vše dokládá, že manželé V [REDACTED] a M [REDACTED] A [REDACTED] v únoru a v prosinci 1949 prodali postupními smlouvami uvedené pozemky v k.ú. Přestavlky v tísní, neboť v demokratické a svobodné společnosti by dobrovolně takovou smlouvu v souvislosti s tím, že jim nebyla poskytnuta státem přislíbená subvence cca 700.000,- Kč (a je bez významu, že subvence se měla týkat staveb), že nakonec museli prodat pozemky o podstatně větší výměře, než původně předpokládali, neuzavřeli. V důsledku postupu státu se manželé A [REDACTED] ocitli i v ekonomické tísní, neboť jednak postoupili pozemky v mnohem větší než dříve předpokládané výměře, přičemž byli jako výkonní zemědělci na ně svou výživou odkázáni, a jednak se nemohli zbavit zadlužení (jak vyplývá z žádosti V [REDACTED] A [REDACTED] o poskytnutí zálohy na kupní cenu ve výši 200.000,- Kčs ze 14.2.1949) v důsledku toho, že stát nesplnil svůj příslib vyplatit jim nejpozději do konce roku 1948 subvenci na stavbu hospodářských stavení.

Pokud jde o naplnění druhé kumulativní podmínky pro existenci restitučního titulu, tj. uzavření kupní smlouvy za nápadně nevýhodných podmínek, má odvolací soud na rozdíl od soudu prvního stupně za to, že celá kupní cena sjednaná ve smlouvě z 12.12. a 19.12.1949 byla vyplacena. Jak vyplývá ze samotné smlouvy, záloha v celkové výši 311.259,- Kčs byla vyplacena zčásti 31.12.1946 a zčásti 14.3.1949, a zbývající část ve výši 209.432,50 Kčs byla vyplacena koncem prosince 1949. S ohledem na značný odstup času, přes 60 let, lze těžko po povinné osobě požadovat, aby měla veškeré doklady o výplatě kupní ceny ze 40. let 20. století. Nicméně ve spise založené doklady o tom, že 22.12.1949 Krajský národní výbor v Praze dal příkaz k vyplacení zbytku kupní ceny manželům A [REDACTED] na šekové konto Spořitelny a záložny v Praze „podle jejich přání“, informoval Spořitelnu a záložnu v Praze o tom, že se tam tato částka pro manžele A [REDACTED] převádí, aby jim ji připsali na účet, a o tomto převodu manžele A [REDACTED] informoval, dokládají, že sjednaná kupní cena byla zaplacená. Na rozdíl od jiných případů z listinných dokladů nevyplývá žádná omezující podmínka pro výplatu peněz.

Se soudem prvního stupně souhlasí odvolací soud v tom, že sjednaná kupní cena ve smlouvě z 18.2. a 23.2.1949 nebyla vyplacena. Kupní cena byla sjednána ve výši 138.959,- Kčs, z níž již v prosinci 1946 bylo zaplacené 135.279,- Kčs. Zbývající částka 3.680,- Kčs, ponížená o 72,- Kčs za pozemek č. [REDACTED] který nakonec manželé A [REDACTED] převedli MUDr. N [REDACTED], byla A [REDACTED] vyplacena 7.4.1949. Avšak bez příslušných úroků, jak bylo ve smlouvě z 18.2. a 23.2.1949 sjednáno, které měly být vyplaceny od okupace pozemků do doby, než dojde k odepsání v pozemkové knize, tj. od 1.10.1947 do února 1949, což se nestalo.

Manželům A [REDACTED] nebyla za pozemky vyplacena spravedlivá kupní cena. Je pravda, že v roce 1947 bylo předpokládáno, že část pozemku č. [REDACTED] podle PK o výměře

9.041 m² bude převedena za 1,- Kčs/m², avšak od předběžné dohody uplynuly více jak 2 roky a nakonec byl převeden celý pozemek č. [REDACTED] podle PK. Všechny pozemky v postupní smlouvě z 12.12. a 19.12.1949 nebyly oceněny v souladu s odhadem Ing. J. [REDACTED] Č. [REDACTED], podle něhož měly být celé pozemky č. [REDACTED] a č. [REDACTED] prodány za 2,50 Kčs/m², avšak uvedenou smlouvou byla za tuto cenu prodána jen jejich část a zbývající část jen za 1,50 Kčs/m², pozemek č. [REDACTED] měl být prodán za 1,- Kčs/m², smlouvou byla za tuto částku prodána jen jeho část a zbývající část za 0,20 Kčs/m². Stát tak nerespektoval při uzavření kupní smlouvy ani svůj vlastní odhad. Pokud jde o způsob ocenění prodávaných pozemků, je třeba uvést, že v případě staveb zahrnutých do pětiletého plánu, což byla i stavba vodního díla Slapy, měl stát vykoupit a nedošlo-li by k dohodě tak vyvlastnit je za přiměřenou náhradu podle § 1 odst. 1 písm. a), § 7 odst. 1 a § 8 odst. 1 vládního nařízení č. 296/1948 Sb., o opatřeních ve stavebnictví v pětiletém plánu. Náhrada měla být stanovena se zřetelem na obecnou cenu zemědělské půdy zvětšenou o hodnotu investic vynaložených na vyvlastněný pozemek podle § 11 odst. 1 uvedeného vládního nařízení. Prováděcí předpis k uvedenému vládnímu nařízení byl platný od 31.3.1950. Šlo o vyhlášku ministerstva techniky č. 208/1950 Ú.l., u níž však byla stanovena účinnost zpětně od 1.1.1949. Nešlo tedy o vyhlášku Nejvyššího úřadu cenového, kterou v odůvodnění svého rozsudku zmiňuje soud prvního stupně, neboť žádná taková vyhláška vydána nebyla. Je pravda, že vyhláška č. 208/1950 Ú.l. byla přijata v roce 1950, tedy po uzavření postupních smluv, nicméně neexistovaly-li oceňovací předpisy, měla být kupní cena sjednána a dohodnuta tak, aby se vyčkal vydání příslušného právního předpisu. Podle § 1 odst. 2 uvedené vyhlášky by v případě, že by neuzavřeli postupní smlouvy z 18.2. a 23.2.1949 a z 12.12. a 19.12.1949, měli manželé A. [REDACTED] nárok při vyvlastnění nejméně na 2,- Kčs/m² v případě méně hodnotných pozemků. V projednávané věci tomu tak nebylo, neboť za nižší cenu byly prodány části pozemků č. [REDACTED] (ale i č. [REDACTED] [REDACTED]). Byly tedy prodány za cenu pro manžele M. [REDACTED] a V. [REDACTED] A. [REDACTED] jednoznačně nevýhodnou.

Nelze rovněž pominout, že pozemek č. [REDACTED] byl v té výměře, v jaké byl prodán postupní smlouvou z 12.12. a 19.12.1949, lesem (jeho část, která byla rolí, byla oddělena a stala se pozemkem č. [REDACTED], který byl rovněž uvedenou postupní smlouvou postoupen státu). Byl zalesněn, jak vyplývá z dobových dokumentů, avšak za tyto porosty se manželům A. [REDACTED] nedostalo žádné náhrady. To se týká i pozemku č. [REDACTED] postoupeného smlouvou z 18.2. a 23.2.1949. Byť v případě vyvlastnění podle § 2 odst. 2 písm. b) vyhlášky č. 208/1950 Ú.l. by jim náležela za stromy a keře náhrada. Ta nebyla zohledněna ve smlouvě o náhradě z příčiny vyvlastnění ze dne 24.3.1947, neboť zde byla poskytnuta náhrada toliko za stromy u obytných budov na pozemcích, které touto smlouvou byly státu do vlastnictví převedeny. Uvedenou smlouvou se rovněž manželé A. [REDACTED] nemohli vzdát žádných svých dalších nároků, už vůbec ne ohledně nemovitých věcí, které byly převedeny státu jinou smlouvou uzavřenou s odstupem několika let a navíc v mnohem větším rozsahu (i v případě pozemků p.č. [REDACTED] podle PK v k.ú. Přestavlky), než bylo původně předpokládáno. Za situace, kdy byly postupní smlouvy z 18.2. a 23.2.1949 a z 12.12. a 19.12.1949 uzavřeny v tísní, je bez významu ujednání v nich, že manželům A. [REDACTED] vůči státu nepřísluší žádné další nároky.

Jestliže právní předchůdci žalobců obdrželi za předmětné pozemky kupní cenu, měl by správní orgán za použití § 6 odst. 3 podle § 9 odst. 7 zákona o půdě požadovat vrácení kupní ceny vyplacené státem právním předchůdcům žalobců ve 40. letech 20. století. Měl by tedy žalobcům sdělit výši své pohledávky a lhůtu k jejímu zaplacení, a v případě, že by na jeho výzvu žalobci nereagovali, mohl by se náhrady stát domáhat v soudním řízení podle § 7 o.s.ř.

(například rozhodnutí Vrchního soudu v Praze č.j. 6 A 223/95-26 či 6 A 87/96-28 či usnesení Ústavního soudu sp.zn. I. ÚS 445/97).

Namítá-li 1. účastník, že předmětem rozsudku soudu prvního stupně není pozemek č. ■■■ podle PK v k.ú. Přestavky, je to správné, neboť tento pozemek neučinili žalobci předmětem řízení, respektive ohledně něho rozhodnutí správního orgánu nenapadli žalobou podle části páté o.s.ř..

Odvolací soud jen z důvodu, že po vyhlášení rozsudku soudu prvního stupně zemřel jeden ze žalobců (P■■■ M■■) a jeho právními nástupci se podle dědického rozhodnutí stali zbývající žalobci, každý v rozsahu 1/2, změnil rozsudek soudu prvního stupně podle § 220 odst. 1 písm. b) o.s.ř. a určil, že spoluvlastníky pozemků p.č. ■■■ a p.č. ■■■ v k.ú. Přestavky u Slap jsou zbývající žalobci, každý v rozsahu ideální 1/2, a že zbývající žalobci, každý v rozsahu ideální 1/2, nejsou spoluvlastníky části pozemků č. ■■■ a ■■■ podle PK v k.ú. Přestavky u Slap a že v tomto rozsahu mají právo na náhradu podle § 11 odst. 2, § 11a, případně § 16 odst. 1 zákona o půdě, protože předmětné části pozemků jsou zastavěny a jejich vydání brání § 11 odst. 1 písm. c) zákona o půdě.

Za použití § 224 odst. 1, odst. 2 o.s.ř. podle § 142 odst. 1 o.s.ř. náleží úspěšným žalobcům právo na náhradu nákladů za řízení před soudy obou stupňů.

Jimi jsou za řízení před soudem prvního stupně náklady za zastoupení advokátem, a to odměna snížená o 20% při zastoupení tří osob po 2.480,- Kč u každé z nich za 11 úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení, žaloba, tři vyjádření ve věci, účast u jednání 4.11.2014 a 23.4.2015, která přesáhla 2 hodiny, účast u jednání 23.9.2014 a 2.6.2015) a 50% odměna z odměny snížené o 20% při zastoupení tří osob po 1.240,- Kč u každé z nich za 1 úkon právní služby (účast u vyhlášení rozsudku) podle § 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. d) (jde o speciální ustanovení pro odměnu ve věcech podle části páté o.s.ř.), 11 odst. 1 písm. a), d), g), odst. 2 písm. f) a § 12 odst. 4 advokátního tarifu, náhrada 12 hotových výdajů po 300,- Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu, celkem 89.160,- Kč.

Za odvolací řízení jsou jimi náklady za zastoupení advokátem, a to odměna snížená o 20% při zastoupení dvou osob po 2.480,- Kč u každé z nich za čtyři úkony právní služby (dvě vyjádření k odvoláním, účast u odvolacího jednání, převzetí a příprava zastoupení) podle § 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. d), 11 odst. 1 písm. a), k), g) a § 12 odst. 4 advokátního tarifu, náhrada čtyř hotových výdajů po 300,- Kč podle § 11 odst. 1 písm. a), k), g) a § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Celkem činí náklady odvolacího řízení 21.040,- Kč. Opakované převzetí a příprava zastoupení je účelným úkonem právní služby za situace, kdy k ukončení zastoupení předchozím advokátem došlo pro přerušování jeho praxe z důvodu mateřské dovolené.

Podle § 149 odst. 1 o.s.ř. uložil odvolací soud účastníkům a vedlejšímu účastníkovi povinnost nahradit žalobcům náklady za řízení před soudy obou stupňů k rukám jejich zástupce, podle § 160 odst. 1 o.s.ř. ve lhůtě tří dnů od právní moci rozsudku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku je přípustné dovolání, které lze podat do dvou měsíců ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Nejvyššímu soudu České republiky prostřednictvím Okresního soudu Praha - západ za předpokladu, že napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od

ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak.

V Praze dne 5. ledna 2017

Předsedkyně senátu
JUDr. Martina Štolbová, v.r.

Za správnost vyhotovení:
Iveta Šulcová